

[Jesper Simonsen.]

Rustninger for at forsvare os. Men der er dog ingen, som beskæftiger sig med disse Spørgsmaal, som er i Tvivl om, at Opretholdelsen af de nationale Rustninger rummer den største Fare for den Retsudvikling, som er sket, den største Fare for Respekten netop ogsaa for Kellogg-Pagten.

Sluttelig skal jeg gøre nogle ganske enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Pürschel. Det ærede Medlem holdt i Gaar en stor Tale og en stærk Tale. Der var ikke meget positivt i den; der var ingen Oplysninger om, hvad de Konservative vil; i saa Henseende henholdt det ærede Medlem sig fuldkommen til den Skitse, der er givet i Betænkningen. Men denne Skitse har jo ikke nogen Sandsynlighed for at blive til Virkelighed; thi den er — det maa jeg have Lov at gøre det ærede Medlem opmærksom paa — forladt af Guder og Mennesker, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen iberegnet. Hverken politisk eller sagligt har denne Skitse noget med den virkelige Verden at gøre.

Det forstod det ærede Medlem utvivlsomt ogsaa ganske klart, og derfor gav det ærede Medlem sig til at gøre op med Tidens Daarskab og Udskejelser. Det maa ogsaa fylde en Mand som det ærede Medlem med berettiget Harm at se paa den Udvikling, som sker. Det ærede Medlem gør jo selv opmærksom paa, hvorledes Vælgerne i stedse stigende Tal gaar over til de demokratiske Partier i dette Spørgsmaal, og dette maa det ærede Medlem betragte paa Baggrund af, at det konservative Parti gennem sin Militærpolitik i den sidste Menneskealder eller to har jaget Vælgerne fra sig i stedse stigende Tal.

Overfor saa megen Uforstand fra Vælgernes Side er det ganske klart, at man maa træde stærkt op, og da det ikke lader sig gøre saadan at tage Vælgerne i Skole, personligt i hvert Fald, saa vender det ærede Medlem sig til de Personer her i dette høje Ting, som fører Ordet for den Politik, som slutter sig til den Udvikling, der foregaar i Verden. Og overfor disse Personer er det naturligvis rimeligt at presse Galdeblæren til sidste Draabe. Men Tiden og Udviklingen gaar jo sin Gang; overfor den er der intet at stille op. Derfor er det, man holder sig til Personerne; det er nu som fordem kun latterligt at piske selve Havet.

Men naar saa det ærede Medlem vender sig mod dem, der fører Ordet for den Reform, som her skal gennemføres, saa kan det ærede Medlem naturligvis gøre sig Haab om at paavirke dem til at ændre Tak-

tik, ændre Anskuelser. Stort Raaderum for dette Haab er der dog neppe for det ærede Medlem. Men det ærede Medlem gaar løs paa Personerne med stor Styrke. Der var jo nu først det lille Uheld med det ærede Medlems Citat af Admiral Colds Udtalelse forleden Dag. Men den kan ordnes; thi det ærede Medlem behøver blot at antyde, at han ved bedre end Admiral Cold selv, hvad Admiralen sagde eller i hvert Fald, hvad han mente, og dermed er det Spørgsmaal jo ordnet.

At det ærede Medlem slutter op ved Siden af Professor Berlin, var jo ganske venteligt. Under Omtalen af Spørgsmaalet vedrørende Værnepligten forekommer det mig, at det ærede Medlem overdrev den Beskedenhed, det ærede Medlems Tale i øvrigt helt igennem var præget af. Jeg tænker her paa det ærede Medlems Antydning af, hvad der vilde være sket mig, hvis Professor Berlin havde været Medlem af det høje Ting. Som om Professor Berlin vilde have kunnet gøre mig noget, naar jeg kan staa for det ærede Medlem Hr. Pürschels Attak, thi i Forhold til det, det ærede Medlem kunde præstere, maa jeg antage, at Professor Berlin er den rene Sinke. Det ærede Medlem er jo trængt ind i Kærnen af den Berlinske Fortolkning, naar det ærede Medlem rent ud erklærer, at Stillingsvæsenet og dermed Værnepligtslovene baade af 1849 og 1861 var uforenelige med Grundloven og altsaa grundlovsstridige. Saaledes rydder det ærede Medlem med eet Hug Vejen til det foreliggende Lovforslags Grundlovsstridighed. Det er en stor Lykke for Højesteretsassessor P. D. Bruun, Generalprokurør Algreen Ussing, Professorerne J. E. Larsen og A. F. Krieger og de øvrige Mænd, som sad i det Udvalg, der i 1849 begik Grundlovsbrud, det Grundlovsbrud, som takket være Professor Berlins og det ærede Medlems Skarpsindighed blev afsløret i Rigdsagssamlingen 1930—31, at de er døde, før Skandalen blev afsløret. Det, der med Rette oprører det ærede Medlem mest, er aabenbart dog, at socialdemokratiske og radikale Blade bringer den Opfattelse, som Medlemmer af Regeringspartierne gør sig til Talsmænd for, ud over Landet. Jeg forstaaer, at det ærede Medlem har sidet og læst i den konservative Presse og dér ikke har fundet noget videre af dette, men saa har det ærede Medlem faaet fat i nogle radikale og socialdemokratiske Blade, og dér har der staaet saa meget om, hvad vi fremfører til Støtte for det foreliggende Forslag, og det har naturligvis foruroliget det ærede Medlem meget. Tænk, det kommer helt ud over Landet, det ærede Medlem risi-